

ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೆಯೇ ಕಮಲಿಯನ್ನು ಸುಧಿ ಕಮಲಿಯಂದೇ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿತ್ತು. ಸಂಚಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜೆ ಇಂದುವಿನ ಭುಜದ ಸುತ್ತ ಕ್ಯೆ ಹಾಕಿ ಏಕಾರಿ, 'ಹೋಟೆ ನೋವಿದ್ಯಾ ಇಂದಮ್ಮಾ' ಎಂದಾಗ ಅಷ್ಟರಿಯಿಂದ ಇಂದು, 'ಆ...' ಎಂದಿದ್ದಳು. 'ಅಯ್ಯೋ, ಬಿಡಿ ಇಂದಮ್ಮು ಕಮಲಿ ಹೇಳಿದಳು. ಹೋರಿಗೆ ಕೂತ್ತಂತೆ' ಎಂದೂ, 'ಬಿಳಿ ದಾಸಾಳದ ಹೂ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹುರಿದು ತಿಂದು ಬಿಡಿ, ಹೋಟೆ ನೋವೆಲ್ಲ ಮಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನೇ ಹೇಳಿದ ಮುಷ್ಟಿ ಅದು. ನಂಗಾ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು' ಎಂದು ನಷ್ಟಿದ್ದಳು. 'ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳ್ಣಿಷ್ಟೆ, ಆಯಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೇ' ಅಂದ್ರೆ.

'ಅಯ್ಯೋ, ಅದ್ದಲ್ಲೇನು ಗುಟ್ಟಿ, ಎಲ್ಲು ಆಗೋದೆ. ಮುಟ್ಟಾಗೋದು ಅಂದ್ರೆ ದೊಡ್ಡವರಾಗೋದು. ಮುಟ್ಟಿ, ಗಂಡು ಹೇಣ್ಣು ಸೇರೋದು, ಗಭೀರಣೆ ಆಗೋದು ಎಲ್ಲ ಮಾಮೂಲಲ್ಲ ಇಂದಮ್ಮು'

'ಗಂಡು ಹೇಣ್ಣು ಸೇರೋದು ಅಂದ್ರೆ...'

'ನೀವು ನಾಯಿಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದು ನೋಡಿಲ್ಲ.'

'ಭೀ, ನೋಡಬಾರ್ದು ಅಂದಿದಾಳಿ ಆಯಿ.'

'ಹಾಗೇ, ಗಂಡು ಹೇಣ್ಣು.' ನಷ್ಟಿದ್ದಳು.

'ನೀನು ನೋಡಿದ್ದಿರೀಯಾ.'

'ಹು, ಈ ಕಮಲಿಯ ಅವತಾರ ನೋಡಿಲ್ಲ, ಗುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಚನ್ನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು.'

'ಮತ್ತೇ.'

'ಮತ್ತೇನು, ಮುಟ್ಟಿ ನಿತಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು.'

'ಅಂದ್ರೆ...'

'ಇಂದಮ್ಮು ಮುಟ್ಟಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವಳಮ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ದು ಅವಳು ಗಭೀರಣೆ ಅಂತ.'

'ಮುಟ್ಟಾಗದೇ ಇದ್ದು ಗಭೀರಣೆ ಅಂತಾನಾ.'

'ಅಯ್ಯೋ ಮಗು ನೀವು! ಗಭೀರಣೆ ಅಂತಾದಾಗ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿತ್ತೇ.'

ಆ ಕ್ಷಣೆ, ಇಂದುವಿನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜೆ ಅಂದ್ರೆ ಒರ್ವೆ, ಭರಯಂಕರ ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಿರೆ ಇವಳಿಗೆ, ಅಯಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಡೆ ಇವಳು ನಂಬುವ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

'ಗಿರಿಜಾ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಗಭೀರಣೆ ಆಗ್ಗಾರಾ.'

ಬಿಧು ಬಿಧು ನಗತೊಡಿದ್ದಳು ಗಿರಿಜಾ, ಅದೆಮ್ಮೆ ಅವಮಾನವಾಗಿತ್ತು ಇಂದುವಿಗೆ.

'ಅದೆಲ್ಲ ನಿಮಗೂ ಮದ್ದೆಯಾದಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೇ ಇಂದಮ್ಮು' ಎಂದು ಕನ್ನೆ ಹಿಂಡಿದ್ದಳು.

ಮರುದಿನ ಕಣ್ಣಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರುವ ಉಪಾಳಿಗೆ, 'ನಿಗೊತ್ತಾ, ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂತೆ ಗಭೀರಣೆ ಅಂತ! ಗಿರಿಜೆ ಹೇಳಿದ್ದು' ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಉಪಾ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ದೂ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ಯೆಯಂತಿದೆ!

ನನ್ನ ನಗು ಮೂಡಿತ್ತು, ಇಂದುವಿನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುಗ್ಗು ದಿನಗಳವು. ಬಿಳಿನ ಕೀಟಕೆ ಮೆಲ್ಲನೇ ಸರಿಸಿದಳು. ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಮ್ಯಾ ನೋಡಿದಾಗ ಇಂದು ಮುದುಡಿ ಕೂತಳು. ಹೋರ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದು ಇಲ್ಲಿಂದು ಕಾಣುವ ಮಿಳಿಕು ದೀಪಗಳು. ಕತ್ತಲಿಗೆ ಕಣ್ಣ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಿರಿಜೆಯೇ ಕಣ್ಣ ತಂಬ!

ಇಂದು ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಕಣ್ಣಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಏಕಾವಕ ಗಿರಿಜೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಇಂದುವಿಗೆ ಗಿರಿಜೆಯಲ್ಲಿದೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಂತಲೂ ಬೆಳೆರವಾಗಿದ್ದು ಮೂಲೆಮನೆ ವಿಶ್ವ ಕಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ. 'ಯಾಕೆ ಆಯಿ